

[Victor Larsen.]

vil andrage. Jeg har sagt, at den er almindeligt hadet blandt roedyrkerne — og det står jeg ved. Og man vil gøre, hvad man kan, for ikke at få noget ud af den. Man har i flere år været ked af den, og at der vil blive det mindste, man overhovedet kan nøjes med, ud af den, er ganske givet. Men det ærede medlem ved udmærket godt, at det er et tænkt tal, det ærede medlem her opererer med. Og det bliver ikke rigtigere, fordi „Politiken“ har bragt tallene 700 000—800 000 kr., hvad jeg også har set. Det ærede medlems tal er fuldkommen forkerte, det ærede medlem ved, lige så lidt som vi andre, hvad tallet bliver for næste år. Sandsynligheden taler for, at det bliver ganske lille, men det kan i hvert fald aldrig blive det beløb, det ærede medlem nævnte.

Forste næstformand (Arnh Jensen): Det ærede medlem hr. Kr. Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Kr. Kristensen: Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen taler stadig om disse 700 000—800 000 kr. og de 600 000 kr., men det er jo brutto. Derfra skal man dog trække en trediedel; skatten er jo ikke engang trukket fra. Iøvrigt skal jeg ikke gå nærmere ind på det ærede medlem hr. Svend Jørgensens beregninger. Jeg holder mig til ministeriets beregninger; de ligger på 24 000 kr. — det er det hele. Og ministeriet er næppe interesseret i at fremstille det anderledes, end det er.

Aksel Larsen: Blot en oplysning til den højtærede handelsminister. Den højtærede minister troede, jeg opererede med en skrevet tale. Det gjorde jeg ikke, og det gør jeg yderst sjældent, da jeg har en inderlig ulyst til at skrive mine taler, idet jeg finder, at det talte ord bør være det talte ord.

Jeg citerede ganske rigtigt ikke det afsnit af ministerens tale, som ministeren beklagede jeg ikke citerede. Jeg anså det ikke for nødvendigt, eftersom jeg polemiserede imod det. Det, det drejede sig om, var, at ministeren havde bekendt sig til nationaliseringstanken, men at der ikke var mulighed for dens gennemførelse, og derfor fremkom der ikke noget nationaliseringsforslag. Det polemiserede jeg imod, og forsåvidt gav ministeren mig ret. Det takker jeg ham for, og jeg er glad for den sjældne anledning til at takke en socialdemokratisk minister. Det var virkelig glædeligt at høre en socialdemokratisk minister sige, at det er fuldkommen korrekt, at man fremsætter et for-

slag, selvom man ved, at det ikke kan gennemføres, fordi det kan have politisk betydning, at man stiller et sådant forslag. Det er ellers så ofte fra socialdemokratisk hold bebrejdet os, at vi stiller forslag herinde, som vi ved der ikke er flertal for.

Jeg føler mig ikke beroliget af ministerens udtalelser om, at regeringen ønsker at opretholde den nuværende forbrugerpris på sukker, for det siger så lidt om, hvad der kommer i fremtiden.

Når den højtærede minister endelig ville beskæftige sig med min tale — hvad der var pænt af ham —, havde det været af interesse, om han havde beskæftiget sig med det, der var det væsentlige i talen, nemlig spørgsmålet om de økonomiske følger for De danske Sukkerfabrikkers aktionærer af det forlig, der her er sluttet, og den fundamentale forskel, der er mellem rigsdagens enstemmige afvisning af De danske Sukkerfabrikkers forslag om en kapitaludvidelse med nyttegning af aktier til parikurs i 1947, og den nyttegning, man her gennemfører, af en langt større aktiepost til en kurs af 50.

Tholstrup: Jeg takker den højtærede minister for tilsagnet om overvejelser angående § 2, om at åbne muligheder for nye fabrikker til at gå ind i denne produktion. Ministerens betænkkeligheder var: overproduktionen. Ja, men hvis nu de nye fabrikker bliver de dygtigste, vil det altså være dem, der skal fortsætte. Og skulle de ikke kunne klare sig, kommer det ikke os andre ved — for de skal selvfølgelig ikke oprettes med statsstøtte og indblanding, men fuldstændig på egen risiko, således at vi ikke har noget med det at gøre.

Jeg vil iøvrigt gerne spørge den højtærede minister, om § 2 ikke er i strid med grundlovens § 81.

Det, der blev sagt om priserne, var i det store og hele kun en gentagelse af det, jeg sagde. Jeg nævnte, at sukkerprisen formodentlig i øjeblikket er omkring 1 kr. for forbrugerne. Nu mener ministeren altså, at prisen vil blive 1 kr. 12 øre. Detailprisen ligger vist ca. 4 øre over engrosprisen, såvidt jeg ved; jeg er måske ikke helt rigtigt underrettet, men det er sikkert ikke meget galt. Den laveste eksportpris er formodentlig ikke 92 øre, men lavere, og det er den, man skal lægge til grund. Den pris, som man er villig til at sælge til til udlandet, må man også være villig til at sælge til på hjemmemarkedet. I strid med dette princip forlanger man højere pris for smørret til forbrugerne på hjemmemarkedet, det vil ikke kunne finde sted under frie forhold. Det vil